

**สภาพทั่วไปของ SMEs ภาคการผลิตอุตสาหกรรม
ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1**
**THE GENERAL CONDITION OF THE SMES SECTOR, INDUSTRIAL
PRODUCTION IN UPPER CENTRAL PROVINCES GROUP 1.**

ไชยา ประดิษฐ์ธรรม, พิศมัย จารุจิตติพันธ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพโดยทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)ภาคการผลิตอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี เพื่อให้ทราบถึงสภาพทั่วไปของ SMEs และเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้ประกอบการ SMEs และภาครัฐในการกำหนดแนวทางส่งเสริม SMEs ประชากรคือ SMEs ที่จดทะเบียนในกลุ่มจังหวัด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ SMEs โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว.) และกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ จำนวนวิสาหกิจ ทุนจดทะเบียน จำนวนแรงงานและสาขาการผลิตในปี 2558 ผลการศึกษาพบว่า SMEs ภาคการผลิตที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 8,037 โรงงาน โดยมีสัดส่วนจำนวนวิสาหกิจขนาดย่อม(SE)มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลาง(ME) แต่ในด้านทุนจดทะเบียนและจำนวนแรงงาน วิสาหกิจขนาดกลางมีสัดส่วนที่มากกว่า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าเป็นกลุ่มจังหวัดที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การศึกษา ที่อยู่อาศัย คมนาคมที่สะดวก และมีการกระจุกตัวของแรงงานเป็นจำนวนมาก

ในการศึกษายังพบว่าสาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตมากที่สุดในจังหวัดนนทบุรีได้แก่ การซ่อมและการติดตั้งเครื่องจักร จังหวัดปทุมธานีได้แก่ผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสระบุรีได้แก่ ผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ทำจากแร่โลหะ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าเป็นสาขาอุตสาหกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการเป็นจำนวนมากของพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดนี้ และมีความสะดวกต่อการกระจายผลผลิตไปต่างจังหวัด ตลอดจนการส่งออกไปยังต่างประเทศ และผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ทุน แรงงาน และการแข่งขัน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศ(Real Sector)

คำสำคัญ : SMEs, ทุน, แรงงาน, สาขาอุตสาหกรรม

* หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ABSTRACT

This research aims to explore the General Condition of the SMEs Sector, Industrial Production in Upper Central Provinces Group 1 which comprises of 4 Provinces as of Nonthaburi, PathumThani, PhraNakhon Si Ayutthaya and Saraburi in order to know the condition in general of SMEs and to be an important information for SMEs entrepreneurs and government in order to established further the guideline to promote SMEs. Population of the study are the registered SMEs in the group of provinces. Sample of the study are SMEs. Data was gathered from The Office of SMEs Promotion (OSMEP) and Department of Industrial Workssuch as number ofenterprises, capital, number of labors, and major production in the year 2015. The result of study found that there are a total number of 8,037 factories of overall SMEs in the manufacturing sector as industrial plants which the proportion of small enterprises (SE) more than medium-sized enterprises. However, in terms of capital and labor was found medium-sized enterprises account for more. This is probably because this group of province near Bangkok which is the center of economic growth, education, housing, convenient transportation and the concentration of labor as well.

The study was also found that the major industrial with the most production in the Upper Central Province Group1 such 1) Nonthaburi Province include repair and installation of machinery, 2) PathumThani Province was found Metal fabricated products, and 3) PhraNakhon Si Ayutthaya and Saraburi Province was found other products made from Non-metallic minerals as a major industrial. Possibly because industrial is supply the requirements to responding a large number of demand in this group of provinces' areas and to facilitate to distribute the production to the other provinces, as well as exported to foreign countries. The result of this research will be the information use for consideration of investment by SMEs, to suit local conditions, capital, labors and competition in order to create growth in the industry, which is the real economy sector of the country.

Keywords : Smes, Capital, Labor, Major Industry

1. บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ของไทย มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาในภาพรวมของประเทศ ในปี 2556 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของ SMEs มีมูลค่าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.4 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.),2557) ของGDPประเทศ มีจำนวนวิสาหกิจรวมทั้งสิ้น 2,763,997ราย เป็นแหล่งจ้างงานขนาดใหญ่ของประเทศ จำนวน11,414,702 คน SMEsจึงเปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของประเทศ เมื่อครั้งที่ไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ (วิกฤติต้มยำกุ้ง)ในปี 2540 SMEsมีส่วนสำคัญมากในการกอบกู้และพลิกฟื้นเศรษฐกิจในครั้งนั้น

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน1ตั้งอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานครมีความโดดเด่นทางด้านอุตสาหกรรมเป็นหลักถือเป็นจุดแข็งที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดนี้ ขนาดของเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมนั้น ในปีพ.ศ.2556 มีขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมสูงถึง 608,738.71 ล้านบาท (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2556) และมีขนาดที่สูงเป็นอันดับ 3 ของประเทศมีการกระจุกตัวของแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม และก่อสร้าง แนวโน้มการลงทุนของกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น หากพิจารณาเงินลงทุนที่จดทะเบียนรายจังหวัด พบว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีเงินลงทุนสูงที่สุด รองมาคือ จังหวัดสระบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดนนทบุรี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ,2557) ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าSMEs ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน1มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มในการลงทุนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยอยากทราบว่าสภาพทั่วไปของSMEs ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ในปี 2558 มีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการ แรงงาน หน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนผู้สนใจ เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจSMEให้เติบโตอย่างยั่งยืน

2.วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของSMEs ในภาพรวมของภาคการผลิตอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1

3.ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ SMEs ที่จดทะเบียนในภาคการผลิตอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นวิสาหกิจ/สถานประกอบการ/โรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี

พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ SMEs ที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมในปี 2558 จำนวน 8,037 ราย มีข้อมูลทางขนาดและจำนวนของวิสาหกิจ ทุนจดทะเบียน จำนวนแรงงาน และสาขาอุตสาหกรรม เป็นกลุ่มตัวอย่างจากประชากร SMEs โดยใช้แบบบังทีก วิธีการเลือกตัวอย่างกระทำโดยเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่างนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไปของ SMEs

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลจากรายงานการจดทะเบียนสถานประกอบการ/วิสาหกิจที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม SMEs ใน 4 จังหวัดของภาคกลางตอนบน 1 ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตามขนาดของวิสาหกิจ ทุนจดทะเบียน จำนวนแรงงาน สาขาการผลิต ในปี 2558 โดยอาศัยการวิเคราะห์ เกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไป

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับครั้งนี้ ได้แก่แบบบังทีกข้อมูล ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขนาดและจำนวนของวิสาหกิจ ทุนจดทะเบียน จำนวนแรงงาน และสาขาการผลิตของ SMEs ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนและวิธีการดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตหน่วยงานที่เก็บข้อมูล คือ SMEs ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 โดยทำหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์ เพื่อขอเก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

2. บันทึกรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษาให้ครอบคลุมกับกรอบแนวคิด โดยแยกแหล่งข้อมูล

3. บันทึกรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับขนาดและจำนวนวิสาหกิจ(โรงงาน) จำนวนเงินทุนจดทะเบียน จำนวนแรงงาน และสาขาการผลิต ลงในแบบฟอร์มที่จัดเตรียมไว้

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จัดทำข้อมูล และประมวลผลข้อมูล เพื่อให้พร้อมและเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์สภาพโดยทั่วไปของ SMEs ในแต่ละจังหวัดในภาคการผลิตอุตสาหกรรม

5.ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ขนาดวิสาหกิจแยกตามจำนวนวิสาหกิจ ทุนจดทะเบียน และจำนวนแรงงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่สถิติเชิงพรรณนาร้อยละ เป็นศึกษาเชิงปริมาณผลการวิเคราะห์ภาพรวมของSMEsที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม พบว่าในปี2558 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 8,037 โรงงาน ประกอบด้วยโรงงานขนาดย่อม (SE)จำนวน6,716โรงงาน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.56 ของจำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัด โรงงานขนาดกลาง(ME)จำนวน1,321โรงงาน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.44ของจำนวนโรงงานของในกลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดปทุมธานี มีโรงงานอุตสาหกรรมสูงสุด รองลงมาได้แก่ พระนครศรีอยุธยา นนทบุรี และสระบุรี ตามลำดับ

ในด้านเงินทุนจดทะเบียน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน1มีทุนจดทะเบียนรวมทั้งสิ้น 396,345 ล้านบาทโดยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีทุนจดทะเบียนสูงสุด ตามมาด้วย ปทุมธานี สระบุรี และนนทบุรี ตามลำดับ

ในด้านแรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน1 มีจำนวนแรงงานรวมกันทั้งสิ้น 228,551 คน โดยเป็นแรงงานของวิสาหกิจขนาดย่อม(SE) จำนวน 107,130 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.87 ของจำนวนแรงงานรวมทั้งหมด ส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง(ME) จำนวน 121,421 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53.13 ของจำนวนแรงงานรวมทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนแรงงานสูงสุด รองลงมาได้แก่ พระนครศรีอยุธยา นนทบุรี และสระบุรี ตามลำดับ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนวิสาหกิจแยกตามขนาด ทุนจดทะเบียน และจำนวนแรงงาน ภาคการผลิตอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน1 ปี 2558 (โรงงาน,ล้านบาท,คน)

จังหวัด	วิสาหกิจ								
	ขนาดย่อม(SE)			ขนาดกลาง(ME)			ขนาดย่อมและขนาดกลาง (SMEs)		
	จำนวน	ทุน	แรงงาน	จำนวน	ทุน	แรงงาน	จำนวน	ทุน	แรงงาน
นนทบุรี	1,524	41,957	25,554	223	19,616	20,455	1,747	61,573	46,009
ปทุมธานี	2,497	56,956	40,928	553	47,409	46,734	3,050	104,365	87,662
พระนคร ศรีอยุธยา	1,525	59,369	24,228	350	75,811	34,479	1,875	135,180	58,707
สระบุรี	1,170	33,884	16,420	195	61,343	19,753	1,365	95,227	36,173

รวม	6,716	192,166	107,130	1,321	204,179	121,421	8,037	396,345	228,551
สัดส่วน (เฉลี่ย)%	83.56	48.48	46.87	16.44	51.52	53.13	100	100	100

ในปี 2558 ค่าเฉลี่ยจำนวนวิสาหกิจ เท่ากับ 2,009.25 โดยจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนSMEs สูงสุด 3,050 โรงงาน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.95 ของจำนวนทั้งหมด มีแรงงานสูงสุด 87,662 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.35 ของจำนวนทั้งหมด สาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตสูงสุด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ ค่าเฉลี่ยทุนจดทะเบียน เท่ากับ 99,086.25 โดยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีทุนจดทะเบียนของ SMEs สูงสุด จำนวน 135,180 ล้านบาทคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.11 ของจำนวนทุนจดทะเบียนทั้งหมด สาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตสูงสุดของ ได้แก่ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ ค่าเฉลี่ยจำนวนแรงงาน เท่ากับ 57,137.75 โดยจังหวัดปทุมธานีมีจำนวนแรงงานสูงสุดดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่วนจังหวัดนนทบุรีจำนวนทุนจดทะเบียนน้อยที่สุด จำนวน 61,573 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.53 ของจำนวนทุนจดทะเบียนทั้งหมด สาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตสูงสุดของจังหวัดได้แก่เครื่องจักรและเครื่องมือซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และจังหวัดสระบุรี มีจำนวนวิสาหกิจ SMEs น้อยที่สุด จำนวน 1,365 โรงงาน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.98 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด จำนวนแรงงานน้อยที่สุด จำนวน 36,173 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.58 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด สาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตสูงสุด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงสภาพการดำเนินงานของSMEsภาคการผลิตอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน 1 แยกตามจังหวัด ปี 2559

จังหวัด	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)			สัดส่วนวิสาหกิจ %	สัดส่วนทุน %	สัดส่วนแรงงาน %
	จำนวน	ทุน	แรงงาน			
นนทบุรี	1,747	61,573	46,009	21.47	15.53	20.13
ปทุมธานี	3,050	104,365	87,662	37.95	26.33	38.35
พระนครศรีอยุธยา	1,875	135,180	58,707	23.33	34.11	25.69
สระบุรี	1,365	95,227	36,173	16.98	24.03	15.83
รวม	8,037	396,345	228,551	100	100	100
ค่าเฉลี่ย	2,009.25	99,086.25	57,137.75	-	-	-

6. อภิปรายผล

หลังจากทำการศึกษาสภาพทั่วไปของ SMEs ภาคการผลิตอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ทำให้ได้ผลการศึกษาโดยสรุปดังผลการวิจัยที่กล่าวมา และพบประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาอภิปรายผล พบว่า

จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และจำนวนการใช้แรงงานมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปทุมธานี เป็นจังหวัดปริมณฑล เส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นศูนย์การศึกษา ที่พักอาศัยจึงทำให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องขึ้นมากมาย เช่น ก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น สอดคล้องกับสาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตมากที่สุดในจังหวัดนี้ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ เช่น การผลิตโลหะสำหรับใช้ในการก่อสร้าง ประตุนหน้าต่าง สุขภัณฑ์ เครื่องครัว ฯลฯ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีทุนจดทะเบียนของ SMEs มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ตั้งอยู่ในเขต 2 ของการส่งเสริมการลงทุน มีนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่ง เขตประกอบอุตสาหกรรม 2 แห่ง มีสัดส่วนทุนจดทะเบียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.44 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดของภาคกลางตอนบน 1 สาขาอุตสาหกรรมที่ผลิตมากที่สุดในจังหวัดได้แก่ ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ เช่น การผลิตอิฐ กระเบื้องปูพื้นและเซรามิก สุขภัณฑ์เซรามิก การผลิตปูนซีเมนต์ คอนกรีตผสมเสร็จ ฯลฯ

จังหวัดนนทบุรี มีสัดส่วนทุนจดทะเบียนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.53 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดของภาคกลางตอนบน 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีอุตสาหกรรมขนาดเล็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.24 ของจำนวน SMEs ในจังหวัดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตมากที่สุดในจังหวัดนี้ได้แก่การซ่อมและการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ เช่น การซ่อมเครื่องจักร ซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า ซ่อมอุปกรณ์ขนส่ง ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ชนิดใช้ในทางอุตสาหกรรม ฯลฯ

จังหวัดสระบุรี มีจำนวน SMEs และจำนวนแรงงานน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ยังคงเป็นปัจจัยด้าน แรงงาน ซึ่งจังหวัดสระบุรี ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ผลมาจากประชากรวัยทำงานมีการศึกษาที่สูงขึ้นและสามารถเลือกทำงานในอุตสาหกรรมที่ไม่ต้องใช้ฝีมือ ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี เป็นต้น จึงเป็นสาเหตุหลักของการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่สำหรับโรงงานที่ต้องใช้แรงงาน สาขาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตมากที่สุดในของจังหวัดนี้ ซึ่งได้แก่ผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ทำจากแร่โลหะ เช่น การผลิตอิฐ กระเบื้องปูพื้นและเซรามิก สุขภัณฑ์เซรามิก การผลิตปูนซีเมนต์ คอนกรีตผสมเสร็จ ฯลฯ

เมื่อพิจารณาภาพรวมทั่วไปของ SMEs ภาคอุตสาหกรรมแล้ว สอดคล้องกับแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 (แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1, 2559)

ส่วนโครงสร้างอุตสาหกรรมนั้น พบว่าเป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรม มีลักษณะโครงสร้างของอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดที่คล้ายคลึงกัน โดยพบว่ามีการกระจุกตัวของแรงงานใน

อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมก่อสร้าง นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหลายประเภท จึงนับว่าเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ สอดคล้องกับรายงานของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เรื่อง “สถานภาพ SMEs ประเทศไทย” สรุปใจความสำคัญได้ว่า กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 เน้นพัฒนาเทคโนโลยี เครื่องจักร ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์และคุณภาพวัตถุดิบ สร้างมูลค่าเพิ่มของห่วงโซ่การผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรม (สถานภาพ SMEs ประเทศไทย, 2559)

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของ SMEs ภาคการผลิตอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ผลการวิจัย และการอภิปรายผล สามารถนำมาเสนอแนะได้ดังนี้

๑. ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ แรงงาน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในการส่งเสริมและพัฒนา SMEs

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาผลกระทบของนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท ต่อ SMEs เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงประสิทธิภาพ โดยวิธีการเชิงคุณภาพ เช่น วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) หรือการสัมภาษณ์ลึก (Depth interview)

บรรณานุกรม

- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2550). *ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี*. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- บทสรุปผู้บริหาร. (2558). *โครงการศึกษาการพัฒนาอุตสาหกรรม เล่ม 1 - 2. กระทรวงอุตสาหกรรม: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม*.
- สรุปภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี 2558 และแนวโน้มปี 2559 สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2558
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), รายงานเรื่อง “สถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2557”.
- Small Business Management in the 21st Century
by David Cadden, Sandra Lueder , (Chapter 1: Foundations for Small Business) *Publisher: The Saylor Foundation* 2014